

SZEPESI ATTILA

Árnyékom határain

„Csillagok az földön, vadak égen járnak,
Halak az erdőben, fák alatt sétálnak,
Kösziklák vizeken kedvekre úszkálnak,
Az levegő-égben gályák hajózkálnak.”
(Az világhoz szabott ének, 1675.)

(UTAZÁS)

<i>bazárok tenger-kusza ábrái után a szentély</i>	<i>a csönd rétegei a forrás eleven sugarai soha többé</i>
<i>vértelen múzeum lándzsákkal keresztekkel</i>	<i>üvegajtó mögött szagos szőlőszemek világítanak egy koronában.</i>
<i>kihült kihalt kőhorpaszok</i>	

(SILENUS)

*átkelsz a süllyedő szobákon
a bárány évszakában*

*alvók világos álmai előtt
emlékeknek háttal dadogsz*

ittál a látomásig

*három nap három éjjel arctalan
szökdöstél a perceken át*

hallod a tárgyak beismeréseit

*fekete mágus mélyülő
arcod a volt is nincstelen
lángok lobognak csontjaid
vizek zubognak nedveid
jövendő éveid után*

(NEGATÍV)

*az asztalon
óra és gyertya*

*facsonkok
a kertben*

*tócsák
algás vizét
veri sárga eső*

*ma nem utazunk
sehova*

*érintetlen szőlőfürtök előtt
levetkezel*

zöld kő melled alatt

*őskori sziget
távolodó vízjelei
arcodon*

lélekszünet

*hallod a fekete lovak
hallod a kő
hallod a szárnyak*

*sötétség
visszhangzó folyosói*

*magok hullnak
a föltépett betonra*

öröktüzek

(ÁRNYÉKOM HATÁRAIN)

*árnyékom határain halfejek
valaha jártam itt*

*emlékszem dél volt néptelen
csupasz virágok
derengtek a semmi s a hihető között
a félelem korszakai*

harmincezer napomból egyetlenegy

*ültem a szélfújt utcaparton
e városban mely nem ismétlődik soha*